ſelleſarnatſe önne-ratta weremisſe läbbi rikkuſt tagga aiada, on ſulla narri tö, tahhab kül rahha, agga ei anna rahha, ehk annab tuhhande ſeaſt ühhele, ja ſellelgi tihti önnetusſeks. Wanna „Punnapart", ſedda peab ütlema, ſe olli kirjo peaga mees! Kui temma wallitſusſe aial mönned Prantſusſed temma ette tullid ja palluſid, et Lotteri ehk loſimängimisſe lubba piddi andma, — kas teate, mis Napoleon wastas? „Igga innimesſel, ütles temma, on ommad makſud maksta, agga narridel polle weel mitte. Olgo Lotterimäng nende maks, mis muidogi keige raskem ſaab ollema." Nenda ütles Napoleon, ja tal olli mägga öigus. — Sepärraſt, kui Jummalalt önne pallud, ſiis ärra pallu mitte, et ſaiapullid ja kuldpenningid taewaſt peawad ſaddama. Se ei to ſulle mitte kaſſo; agga pallu kalliſt terwiſt ja et Jummal ſo werrewaewa wöttaks önnistada, ja mis ſa nenda iſſe tenides oſſaks ſaad, ſulle hoida. Kukkub mönne teiſel koggematta pärrandus rüppe, kus ta mingiſugguſt waewa polle näinud: ärra olle mitte kadde! Ei olle keik kuld, mis hiilgab; ei olle keikil rahho, kes raswaſed on. On ſo kukkur ka piſuke, murretſe agga ſelle eeſt, et kurrat mönda üllekohto koppikut teiste wahhele ei pista! Need tungiwad kukruſt wälja, jätwad ſu lahti ja teiſed jooksewad ka takka järrele. Sepärraſt panne tähhele: Wöerad weiſed ei ſeiſa meie karjas. „Üllekohhus ei ſeiſa kottis — Agga omma tenitud leib on maggus."

„Head ſöbrad hädda ſees, on kui ſulled tule käes."

Jälle üks kallis wanna ſanna ja ſelge, nago wanna hõbbe. Kes nenda pealtſe kaudo ſelle wanna ſanna peale watab, wõib kül pea mõttelda: üsna hul! Ta pöraks parrem ümber ja ütleks: Hea ſõbber hädda ſees, kalub nago tinna wees." Jah, agga wõtta näppuſt! Häid ſõbro ja wanna Kadrina rublaſid polle ennam paljo leida. Enne olli meie wannematel wähhem ſõbro, agga need ollid truid ja